

Katulampussa viihtyvät kutojamummit ja kylän nuoriso

Karjalohjalla vietettiin Euroopan Kulttuuriympäristöpäivää lauantaina nuorisotila Katulampussa.

Hanna Henriksson

”Me halusimme, että meidän lapset ja nuoret ovat tässä nähtävillä, eikä heitä piilotella missään syrjässä”, toteaa karjalohjalainen yrittäjä ja martha Päivi Seger muistellessaan Katulampun rakennuksen rappusilla sen lähihistoriaa.

– Täältä se valo loistaa koko kylään.

2000-luvun alusta saakka Karjalohjan kirkonkylän pääraitin varrella, suuren vaahteran katveessa sijaitseva vanha rukoushuone on toiminut nuorison kohtaamispaikkana, ja sellaisen tulevaisuus yksituumai-

sesti nähtiin. Euroopan Kulttuuriympäristöpäivää juhlistettiin lauantaina Katulampussa avoimin ovin, kun Karjalohjan Kotiseutuyhdistys järjesti jo perinteeksi muodostuneen tapahtuman.

Puffettia emännöi 14-vuotias Elis Talv.

– Elis on meidän luottomuri, hän on mukana innokkaasti aina ja kaikessa, kehaisi nuorisoyhteyshenkilönä Karjalohjalla toimiva Anni Juntunen kahvia tarjoilevaa Elistä.

Kehut ja kiitokset sai Juntunenkin kotiseutuyhdistykseltä muun muassa toiminnastaan kylän nuorten hyväksi.

Tauno Tukkinen on tutkinut paikkakunnan historiaa ja kirjoittanut useaman teoksenkin, muun muassa pitäjän rakennuksista.

– Ihan virkistyn, kun olen nuorten kanssa tekemisissä. Viime viikolla järjestimme Karjalohjan koululaisille päivierailua paikallisille maataloille esineperinne-teemalla. Saimme lapsilta jälkeensä palautetta, että ”vedimme hyvän setin”, se ilahdutti, hehkuttaa Karjalohjan Kotiseutuyhdistyksen varapuheenjohtaja Heljä Järnefelt.

Karjalohjan vanhan rukous-

huoneen historiaan tapahtumavieraat perehdytti eläkkeellä oleva matematiikan lehtori Tauno Tukkinen, 85.

– Itsekin suoritin rippikoulun täällä.

Tukkinen muistelee myös Karjalohjan ja Sammatin kunnallisen keskikoulun toimineen talossa vuosina 1950–52, ennen kuin siirtyi nykyiseen paikkaan alakoululle.

– Toukokuussa 1913 Länsi-Uusimaassa julkaistiin 19-vuotiaan lukiolaisen, Eino Heinosen (myöhi. kauppaneuvos) kirjoitus, jossa hän esitti, että ensin tulisi kylälle rakentaa sairashuone ja synnytyslaitos, ja vasta sitten rukoushuone. Kirjoitus pahastutti monet, etenkin paikallisen kirkkoherran, ja vuotta myöhemmin sitten rakennettiin tämä rukoushuone, Tukkinen sanoo.

Vuonna 1914 pystytetyssä talossa kokoontuvat nuorten lisäksi nykyisin varttuneemat kutojat, joiden kangas-

puille on talossa oma tilansa.

Ja Karjalohjan Eläkeläisten 10-henkinen neuleryhmä.

Irma Kilpisen ja Eila Wägin puikot heluivat myös lauantaina Katulampussa.

Wägg kertoo kutovansa satoja sukkaa vuosittain.

– Tykkään tästä, on mukava olla avuksi.

Lauantaina työn alla olleet sukut päätyvät jaettavaksi lapsiperheille terveyskeskuksen kautta.

– Näitä on tehty myös Katulampun nuorille, kotihoitajien jaettavaksi sekä kylän mummoille ja papoille, Kilpinen listaa.

Takavuosina Kulttuuriympäristöpäivää on vietetty Karjalohjalla kotiseutuun tutustuen, usein niin, että ympäristöön on tutustuttu kävellen.

– Olemme tutustuneet seutuun niin luonnon, historian kuin rakennetun ja rakentamattoman ympäristön sekä täällä vaikuttaneiden henkilöiden kautta, kertoo Liisa Mantere Karjalohjan Kotiseutuyhdistyksestä.

Vuosittain Euroopassa järjestetään satoja Kulttuuriympäristöpäivän teematahtumia. Karjalohjan Kotiseutuyhdistys järjesti ensimmäisen tapahtuman 11 vuotta sitten.

”Karjalohjalla on osoitettu mieltä kahdesti; Katulampun ja terveyskeskuksen puolesta.

Länsi-Uusimaa Sunnuntaina 10.9.2023

LU 10.9.2023

Paikalliset ●

Helena Maajoki ihasteli arpajaisista voittamaansa liinaa. Irma Kilpinen (kesk.) ja Leila Wägg kutoivat tapahtumassa sukkaa lahjoitettaviksi terveyskeskuksen kautta paikallisille lapsiperheille.

Elis Talv, 14, on aktiivinen katulamppulainen. Lauantaina hän piti puffettia, jonka tuotto kerättiin Karjalohjan nuokkarin toimintaan.

Opettajana Helsingissä työskentelevä Juha Stenbacka toi Katulampuun äitinsä Irma Stenbackan, joka työskenteli vuosia terveysisarena Karjalohjalla. Oikealla